

ČÁST II

Kapitola pátá

OTEVŘENÍ VŠECH ÚROVNÍ JSOUNA A BYTÍ A VYBUDOVÁNÍ STÁLÉHO MOSTU MEZI NIMI

Výtah z knihy „Základy lidské duchovnosti“, str. 206 – 212, 5. kapitola, část II.

Proces duchovního obrození je procesem objevování, chápání, poznávání, přijetí a používání všech duchovních zrnků pravdy, která jsou v lidských systémech rozlišitelná. Takový proces vyvolá uvnitř každého, kdo se nachází v tomto procesu, zvláštní stav, který odsouhlasí, potvrdí a verifikuje platnost těchto pravd na základě jejich souvztažných faktorů v niterné mysli. Veškeré tyto pravdy jsou věčně přítomné uvnitř každého v jeho vlastní niterné mysli, kde je Nejvyšší svou přítomností neustále udržuje funkčními. Tento proces spouštění je všechny uspořádá. Synchronizuje je tak, že vnitřní uznání takových pravd, rozpoznatelných ve vnějších faktorech lidských systémů, je spojí se vším, co s nimi v lidském životě koresponduje.

Toto spojení je nutným krokem pro otevření všech úrovní jsouna a bytí a vybudování stálého mostu mezi nimi. Toto otvírání je souběžným procesem v rozsahu, jakým se děje v celku lidské mysli, a v takovém rozsahu, v jakém se odehrává ve všem, s čím souvztaží lidská mysl. Jelikož souvztaží s celkovou strukturou jsouna a bytí, veškeré jsouno a bytí je mu přístupné.

Objevování, chápání, urvání, přijetí a použití všech takových pravd v lidských systémech je ale nemožné bez souběžné eliminace všech zdrojů jejich zamoření, zašpinění, otrav, zkreslení, zvrácení a mračení. Takový proces je paralelním procesem odstraňování a přijímání - odstraňování těch zdrojů a přijímání a používání skutečných duchovních pravd.

Prvním krokem je tudíž objevení, pochopení, uznání a přijetí faktu, že veškeré lidské systémy, zvyky, tradice a kultury jsou zdrojem takových zkreslení a nákaz. Ve své současné formě přežily svou užitečnost, když plně zodpověděly původní otázku, jaké je to být bez duchovnosti, a kdy také posloužily svou existencí svému účelu obeznámení se na konkrétním příkladu s odpovědí na tuto otázku.

Jak již bylo uvedeno, aby se vůbec mohlo dovolit uskutečnění podvodného napálení, bylo nutné uzavřít přímý přístup k niterným úrovním a dimenzím u všech, kdo se dobrovolně zúčastnili tohoto pokusu. Pro toto uzavření bylo několik důvodů:

1. Ve stavu plné otevřenosti existuje neustálé vědomé uvědomění důvodů jakýchkoli a každých událostí, které nastávají. Takové uvědomění by nedovolovalo vymazání vzpomínek na tyto volby. To by učinilo jakoukoli zkušenost takové povahy nemožnou. Vzhledem k této situaci je nutno se nacházet ve stavu nevědomosti. Je tudíž povoleno, aby pseudotvůrci přebudovali zúčastněné lidi a restrukturalizovali je tak, že se rodí jako nevědomí.

2. Zásah pseudotvůrců do plynulého toku duchovních idejí z Niterné mysli a umístění zkreslených náhledů na takové ideje před tím, než se uskuteční transformační proces těchto idejí, nutně vyžaduje uzavření přímého přístupu k uvědomění si takové manipulace. Uvědomění si takové manipulace by ohrožovalo lidskou svobodu volby tím, že by nedovolovalo, aby se uskutečnil proces poučení. Jestliže někdo o takové situaci ví, nemá jinou možnost, než ji přijmout a považovat ji za nutný prvek života, který se musí následovat, přijmout a praktikovat. Tento závěr by vedl k víře, že taková manipulace je normálním a náležitým stavem záležitostí, který nakonec vzniká z Nejvyššího. Takový postoj by mohl vypudit přítomnost Nejvyššího z Niterné mysli. To by mohlo vést k zániku neustálého nastávání idejí všech stavů a procesů a lidská mysl by náhle přestala existovat. Nejvyšší nemůže být přítomen v negativních důsledcích.

Stálé vědění něčeho vylučuje proces poznávání. Není třeba nic poznávat. Když se ale vloží nesprávná a zkreslená znalost, je přijata jako platná a pravdivá. Není jiné možnosti, než se s ní ztotožnit. Když ale není žádná znalost situace, je možné se poučit o tom, že existují deformace a manipulace pravdy a že existují skutečné a nezkraslené pravdy. Při takovém postupu si lze zvolit, zda se takové deformace přijmou, či odmítnou. První situace odnímá lidskou svobodu, druhá ji potvrzuje. Je-li někomu odňata svoboda volby, odnímá se mu život, neboť takovou svobodou se získává smysl lidského života.

To je jedním z důvodů, proč nastalo uzavření veškerých úrovní lidské mysli. Takto se mohlo procesem poznávání neustále zajistit a strážit zachování svobody volby. Nic se nemůže do lidí vložit násilím. Takové násilné vložení nemá žádný duchovní život ani pádnou duchovní hodnotu. Jestliže by otevřenost všech úrovní pokračovala i po zásahu pseudotvůrců, projevila by se jejich síla. Zkraslené ideje by byly vnucovány tím, že by se blokovalo poznání jejich zdroje a nemohlo by se rozhodnout o jejich platnosti. Jejich přijetí by nebylo volbou, ale z nutnosti. Taková situace vylučuje jakoukoliv svobodu, z níž lze vybudovat vlastní osobnost. Lidská osobnost se obvykle buduje na těchto volbách. Jakmile někdo učiní ze svobodné vůle takovou volbu, náleží mu jako jeho vlastní a stává se integrální součástí jeho životního stylu. Jeden se tak stává tím, co si zvolil, že bude. V takové volbě spočívá jeho samotný život.

3. Uzavření niterného systému je nutné, aby se ustanovil stav nevědomosti. Objevení se zla za účelem zničení duchovnosti nutně vyžaduje takové okolnosti. Ve zlu není nic dobrého. Není-li tu nic dobrého, nelze najít ani nic pravdivého. Samotnou svou povahou nemá tudíž zlo žádnou znalost pravdy, ale jen jejích zkreslenin. Zkraslená znalost není sama o sobě žádnou znalostí. Takže zlo nemá žádné skutečné poznání. Cokoli je vytvořeno zlem, je vytvořeno ve stavu nevědomosti.

Jestliže by za podmínek ustanoveného stavu zla měl přístup ke všem úrovním zůstat otevřený, rodilo by se do plného stavu zdeformovaných pravd, který by se navěky považoval za skutečnou pravdu. Za takových okolností by nebyla nikomu k dispozici žádná volba a stav zla by musel existovat věčně. Naštěstí stav zla vytváří pouze nevědomost, která automaticky uzavírá niterné úrovně. Toto lze využít k ustavení procesu poznávání, který je z pravdy samotné, jímž a skrze něhož se odehrává opětovné otevření niterných systémů na základě svobodné volby, a ne z donucení či nátlaku zla a nepravd.

Protože se něco zvolí svobodně, kdykoli toho lze svobodně zanechat. Taková situace zachovává navěky schopnost odstoupit od zla bez ohledu na to, jak hluboko v něm či jeho pekle vězí. To ustanovuje možnost, že stav zla nemusí pokračovat věčně. Bude-li tomu tak, nebo nikoli, je záležitostí svobodné volby těch, kdo se v něm svobodně účastní.

4. Za podmínek ustanoveného stavu zla je nutné držet uzavřený jakýkoliv přímý přístup k niterným úrovním a stupňům. S přístupem otevřeným by zlé sklony některých lidí využily pro destruktivní účely všechny dostupné informace a znalosti niterných úrovní a stupňů. Za takové situace by se mohlo všechno využít pro vytváření stavů většího zla. Takové využívání zde jsooucích původních idejí dobra a pravdy by vedlo k jejich znesvěcení a úplnému odstranění. V takové nejzazší události by Nejvyšší musel ustoupit z Nejniternější mysli. Takový ústup by okamžitě zastavil jakékoli proudění života těch, kdo jsou znesvěceni. Navíc by přímý přístup k ohromnému množství informací a vědomostí, které jsou k dispozici v niterných úrovních, dal lidem se zlými úmysly tak mocné prostředky, že by uspěli ve zničení čehokoli dobrého a pravdivého na planetě Zemi. Úplné odstranění všeho dobra a pravdy z lidského života by vyústilo v jeho věčnou smrt.

Proto Absolutní prozřetelnost Nejvyššího chrání lidi tím, že uzavřela přímý přístup k niterným úrovním, aby se tak nemohla uskutečnit skutečná profanace a využití dobra a pravdy pro zlé záměry. To dává lidem věčnou příležitost, aby zanechali svých zlých sklonů. Jedinou věcí, kterou mohou znesvěcovat, je zkreslení skutečného dobra a pravdy. Úspěšná profanace skutečného dobra a pravdy by jen více a více posílila zlé sklony lidí a mohla by jim odebrat příležitost odstoupit od takových zlých sklonů.

5. Uzavření přímého přístupu k niterným úrovním lidské mysli a k jiným úrovním uvrhlo lidi na planetě Nula do speciálního rozpoložení pouhých zevnějšností. Nikde jinde taková situace neexistuje. Duchovní úpadek se nemůže odehrávat za plného přístupu ke všem úrovním. Ve vyšších úrovních je tato situace nemyslitelná. Otázka o možnosti neduchovnosti a jejích důsledků a následků nemůže vyvstat na žádné jiné úrovni než zevnější. Protože nejzevnější úroveň je udržována všemi ideami a jejich transformacemi z nejniternější a zprostředkující úrovně a jejich stupňů, nemohla by se dát na příkladu žádná odpověď, dokud by se nejprve neuskutečnilo uzavření přímého přístupu k těmto úrovním. Odříznutím takového přístupu může stav zla zahájit produkci svých odpovědí a výsledků.

Toto jsou tedy některé důvody, proč se uzavření odehrálo. Neustále se však říká, že byl uzavřen přímý přístup k niterným úrovním a stupňům. Nikde to neznamenalalo, že nepřímý přístup byl uzavřen také. Takové úplné a celkové uzavření je nemožné. To by prostě vedlo k odříznutí veškerých životních podpůrných systémů v lidském organismu a lidské mysli. Vše by se v nich zastavilo. Nastala by věčná smrt (ne pouze fyzická). Taková událost je v Absolutním stavu a Absolutním procesu Absolutní lásky a Absolutní moudrosti Nejvyššího nemyslitelná.

Proto je neustále zajištěn nepřímý přístup ke všem úrovním. Po zmíněném uzavření se v průběhu historie pseudočlověčenstva vyskytovali jednotlivci, kterým bylo dovoleno mít zážitek přímé komunikace s Nejvyšším a duchovním světem. To znovu oživovalo informace o pravé skutečnosti takových stavů, které byly vždy k dispozici. Inkarnovali se mnozí zvláštní lidé jako proroci, duchovní vůdci a muži i ženy Boží a byli pověřeni pomáhat v neustálém udržování náležitě duchovní rovnováhy a učinit lidem dostupná učení o pravé duchovnosti. Kvůli této rovnováze byly lidem neustále k dispozici obě alternativy ke zvolení. Takové alternativy a rovnováha vyžadují, aby představitelé obou směrů mohli ovlivňovat lidi. Proto existoval stejný počet falešných proroků a falešných duchovních vůdců, aby se lidem poskytla příležitost svobodně si zvolit svůj směr.

Jelikož většina lidí donedávna neměla přímý přístup ke svým niterným oblastem, lidé byli schopni rozlišovat duchovní stavy dle učení a poskytnutých alternativ. Takové rozlišování jim umožňovalo věřit čemukoli a přijmout cokoli, co chtěli, bez přímého

přístupu do duchovního světa. Víra v tyto duchovní či pseudoduchovní principy je udržovala ve spojení s jim odpovídajícími duchovními stavy v duchovním světě a se všemi, kdo měli podobnou duchovní volbu. Víra koresponduje se všemi duchovními stavy všech duchovních světů a jejich duchy, kteří jsou v dobru a pravdě takové víry, nebo v jejím zlu a nepravdě. Tato souvztažnost dovoluje neustálou interakci mezi všemi úrovněmi a světy a poskytuje přírodnímu světu jeho životní podpůrný systém.

Jiné důležité nepřímé komunikační spojení s duchovním světem i s Niternou myslí, a tedy s Nejvyšším, je ustanoveno speciálně psanými knihami, které obsahují všechny souvztažné faktory ve slovech za tím účelem zvláště použitých. Tyto knihy byly napsány za přímé inspirace Nejvyšším, aby lidé mohli poznat správnou cestu k duchovnosti.

Aby však mohly splnit svou hlavní funkci udržování spojení s duchovním světem a v nejzazším smyslu s Nejvyšším, musí být napsány tak, aby v sobě zahrnovaly styl a jazyk všech odpovídajících světů, úrovní a stupňů a přizpůsobovaly se mu. Proto jsou psány jazykem souvztažností a dle zákona souvztažnosti. To znamená, že slova v těchto knihách užitá v sobě obsahují mnohé významy, přizpůsobené chápání a vnímání všech odpovídajících světů, jakož i úrovní lidské mysli. Takže mají literární čili vnější smysl, který souvztaží s lidmi na planetě Zemi a jejich vnější myslí. Zároveň mají vnitřní smysl, který souvztaží s lidmi vnitřních světů a lidskou vnitřní myslí. Nakonec obsahují niterný smysl, který souvztaží s lidmi v niterném čili duchovním světě a s lidskou Niternou myslí.

Bez ohledu na to, zda si je, či není někdo uvědoměle vědom jejich mnohonásobných významů, čte-li je s dobrým záměrem, vyvolává v sobě a jiných dimenzích souvztažné reakce, které udržují a podporují neustálá propojení a spojení se všemi úrovněmi, dimenzemi, sférami a duchovními stavy.

Nejlépe známý příklad takových knih je Bible. Jsou i některé jiné svaté knihy jiných náboženských vyznání, které se zmiňují v úvodu této knihy.

Protože se ale i v těchto knihách musí zachovat duchovní rovnováha a udržet svoboda volby daná lidem, je dovoleno mít různé výklady jejich doslovného smyslu a zahrnout do nich části knih, které nemají žádnou takovou souvztažnost. Takové knihy jsou předmětem mnoha zkreslení a nemají žádný duchovní význam či důsledek. (To platí též o Bibli).

Význam, smysl, vysvětlení a odkrytí souvztažností těchto knih pro duchovní prospěch člověčenstva - to vše bylo zjevně a důkladně zjeveno Nejvyšším skrze Emanuela Swedenborga. Ten také oddělil ty knihy psané v souvztažnostech - a tudíž se skutečným duchovním obsahem, od těch, které byly bez takového významu a měly pouze historickou hodnotu. Čtenáři se tedy radí, aby se obeznámil s dílem Emanuela Swedenborga, aby plně pochopil to, co se o tomto pojetí zde říká.

Toto jsou hlavní cesty, jimiž a skrze něž se přístup do niterné duchovní úrovně ponechává otevřen. Protože se takový přístup provádí jen vnějšími prostředky (čtením, nasloucháním, modlitbou a prováděním vnějších aktivit), sotva existuje vědomé uvědomění dopadu, jaký mají takové prostředky na ostatní úrovně. Těmito prostředky není dosažitelné ani vědomé uvědomění těchto světů, ani přímý vědomý kontakt s nimi. Mohou tyto situace spustit, ale nejsou jejich příčinou. Vnější prostředky jsou vždy jen spouštěči. Mohou spustit procesy myšlení s ohledem na subjekty, o kterých tyto knihy pojednávají. Proces myšlení může vést k sebezkoumání; sebezkoumání může vést k touze a vůli po změně; touha a vůle po změně může vést k žádosti o

pomoc; žádost o pomoc může vést k otevření dveří. Takové procesy jako myšlení, sebezkoumání, touha, vůle, změna, žádost a otevírání jsou výlučně vnitřními procesy a vedou ke skutečné změně. Čtení Bible či podobná činnost může jen spustit něco uvnitř sebe samotného, co iniciuje takové niterné procesy. Nikdo se nikdy nestane skutečně duchovním pouze čtením Bible samé či prováděním vnějších předpisů a náboženských rituálů. Mnoho lidí čte Bibli a modlí se, přesto se nestanou více duchovními jen touto činností samotnou. Proto je řečeno, že takové vnější prostředky duchovnosti mohou sloužit jen jako spoušť duchovního uvědomování, které pak zahajuje proces duchovního obrození, jimi pak počíná duchovní pokrok.

Taková situace existovala donedávna. V současnosti je účel existujícího stavu lidstva a lidských systémů naplněn. Všechny lidské systémy jsou zcela a skrz na skrz zkažené. Nezástalo nic zdravého. Pouze se uměle udržují svými tradicemi, zvyky a kulturami. Jsou v hluboké krizi, úpadku a v procesu závěrečného zhroucení. Lekce byly dány, zkušenosti získány a otázka zodpovězena. Všechny potřebné a relevantní informace vzhledem k tomuto procesu se nyní zjevily v této knize. Tajemství celé situace vyšlo na světlo. Proto typická a zvláštní éra lidských tvorů končí. S koncem staré a současné lidské éry počíná působit Nový věk, nové člověčenstvo a nová duchovnost. Jako součást tohoto úsilí a procesu je nutné postupně znovu otevřít přímý přístup ke všem úrovním, dimenzím a sférám lidské mysli a veškerého Stvoření.

Takové postupné otvírání v širokém měřítku probíhá nyní asi čtyři roky. Je několik důvodů, proč je toto přímé otevření nutné:

1. Aby se mohl znovu ustanovit původní, normální a přirozený běh života na planetě Nula, je nutné nejprve shromáždit, odlišit a oddělit všechna zla a nepravdy na straně jedné a zrnka pravdy a jejich dobra na straně druhé. Účelem takového postupu je odhalení negativního jeho vynesení na povrch vědomí, intenzifikací jeho vlivu, takže se zruší jeho zahalenost, podvodné nároky a maskování různými dobrými činy, do kterých se zahalovalo. Takový proces vyžaduje plné otevření všech úrovní Stvoření a lidské mysli. S uzavřeným přímým přístupem ke zdrojům takového rozpoložení by tyto zůstaly zatajeny a zahaleny a nemohly by se vidět, odhalit a pochopit, a tedy odstranit. Aby se něco odstranilo, je třeba to odhalit, dostat do plné pozornosti, zhodnotit to i posoudit a mít k dispozici všechna jeho negativa a, jestliže je to zcela negativní, mít k dispozici všechno v něm.

2. Takové uspořádání, jak se popisuje shora, vyžaduje, aby se vše dalo do pořádku. Všechny aspekty lze spravedlivě posoudit a zhodnotit jen tehdy, když jsou ve správné pozici a v náležitém stavu, umístění a rozpoložení. Takový pořádek by se nemohl ustanovit, pokud nejsou otevřené a přístupné všechny úrovně a stupně. Podmínky uzavřenosti, které doposud existují u lidí na planetě Zemi, byly a jsou nenáležitě, nepřirozené a nenormální. Příčí se univerzálnímu a duchovnímu řádu. Bylo dovoleno, aby existovaly jen jako dočasná událost za účelem Velkého plánu, který se nyní završuje a naplňuje. Aby se lidé na planetě Zemi mohli přivést zpět do svého normálního, zdravého a přirozeného rozpoložení, vše se musí nejprve dát do pořádku. To vyžaduje plné otevření všech úrovní jsoucná a bytí, v nichž je takový pořádek vrozeným faktorem. Z neuspořádaného rozpoložení nelze odvodit žádný řád.

3. Aby se zajistilo, že se takový řád neustále ustavuje a odehrává se oddělování, odlišování a odstraňování všech negativních, řád porušujících okolností, je nutné nejprve odhalit všechny stavy a procesy v bytí ve vztahu k lidem a všechny jejich relevantní příčiny v pozadí. Takové odhalení by nebylo srozumitelné a pojímatelné, pokud by je nedoprovázelo otevření všech úrovní a stupňů, což na prvním místě umožňuje takové odhalení. Jakkoli porozumět takové situaci je možné pouze z její

příčiny, a ne z jejich následků. Jelikož se příčiny všech událostí ve vztahu k lidské éře nacházejí v nitru, je nutné - aby se situace napravila - plně otevřít nitro lidské mysli a všechny činitele s ním souvztažné. Jedině za tohoto aranžmá, které je plností stavu, je možné odstranění nepřírozených, abnormálních a patologických stavů záležitostí lidstva.

4. Toto vede k nutnosti opětovného ustanovení náležité pozice, místa, účelu, funkce a působení vnějšího stupně a nejzevnější úrovně, kde lidstvo přebývá. Dosud se tento stupeň a tato úroveň považovaly za příčinu a účinek všech událostí. Takové úvahy vedou k duchovní slepotě a jsou kontraproduktivní. Celkem vzato se všechny jiné možnosti zcela přehlížely. Je nemožné, aby se plně přijaly jakékoli jiné příčinné a vznik dávající faktory událostí na základě omezeného předpokladu, že Stvoření sestává jen ze zevních stupňů a úrovní. Z této perspektivy nelze dosáhnout ani vytvořit žádné správné a pravdivé závěry. To není pravou funkcí vnějšího stupně; tato funkce mu byla vnučena pseudotvůrci pseudolidí.

Aby se tato situace napravila, je nutné přivést lidi k objevu ostatních sfér, úrovní, stupňů v nich a mimo nich samotných, aby se tak mohla znovu obnovit řádná funkce a působení vnějšího stupně. Je tudíž nutné otevřít přímý přístup ke všem úrovním, aby normální, zdravé a přirozené duchovní plynutí mohlo zahájit znovu své směřování dopředu a dále.

5. Má-li se vměšování pseudotvůrců na intermediálním stupni a intermediální úrovni navždy odstranit, je nejdříve nutné otevření všech úrovní a stupňů. Jak se již uvedlo, umístili pseudotvůrci filtry a bloky na úrovni zprostředkující proměnné, aby zkreslili význam vstupujících idejí a transformovali je do jejich deformací. To byl skrytý proces. Aby se odstranil, musí se zcela odhalit, zjevit a ukázat. Takové odstranění by nebylo možné bez otevření všech úrovní a stupňů, umožňujícího náležité rozlišení toho, jak takové procesy působí. Pochopení takového působení je životně závažné, protože jím a skrze ně lze toto působení ukončit. Je nemožné ukončit něco z vnějšího stupně a úrovně jsoucna a bytí, protože nic tu nemá příčinu. Na druhé straně se toto odstranění musí provést nejdříve, jestliže má být proces zkreslování zastaven a má se znovu nastolit fungování normálního průběhu transformace. Toto je možné zařídit jen otevřením přístupu ke všem úrovním a stupňům.

6. Aby se uspělo v opětovném nastolení normálního, zdravého a skutečně přirozeného rozpoložení na planetě Zemi, je nutné uzavřít napájející zdroj zla a nepravd. Pekelné stavy zla se musí navždy oddělit od lidstva a odstranit z pozice, ve které jsou s to vykonávat na něj vliv. Takový čin není možný, aniž se stane pro všechny realitou plně přijetí faktu existence pekel a jejich stavů zla. Když někdo odmítá tuto existenci, udržuje se přístupným jejím vlivu a žádný negativní stav nemůže vstoupit do povědomí a vystoupit na povrch. Nemůže se tedy odstranit žádné zlo. Ze zevního stupně nelze provést takový úkol. K úplnému oddělení zla může proto nutně vést otevření plného a přímého přístupu ke všem úrovním, stupňům a stavům. Nelze se oddělit od něčeho, jestliže se neví, od čeho je třeba se oddělit.

7. Takové otevření vede k objevu pravdy o skutečném zdroji, původu a důvodu lidské bídy a strádání. Kdyby přímý přístup ke všem úrovním a stupňům zůstal uzavřen, připisoval by se tento zdroj, původ a důvod nesprávné úrovni a nesprávnému stupni. Toto nesprávné připsání by vedlo k nesprávné snaze o léčbu a k nedorozumění a zklamání, když taková léčba nemá účinek. Aby pravá duchovní skutečnost mohla znovu nastolit svou vládu, je nutné jasně určit pravý zdroj, původ a důvod vši lidské bídy a strádání, aby se tak mohlo provést jejich náležité odstranění. Takový proces je možný jedině tehdy, jsou-li všechny úrovně a stupně plně otevřené. Odstranění bídy a

strádání je v procesu duchovního obrození životně důležité. Znalost jejich původu a zdroje je tedy závažná pro jejich odstranění. Taková znalost se nedá vyvodit z vnějšího stupně a úrovně za souběžného uzavření všech ostatních úrovní a stupňů.

8. Při svém nepřírozeném, nenormálním, patologickém a chaotickém směřování, které způsobili pseudotvůrci, ztratila planeta Země i se svými obyvateli přímé spojení se zbytkem Stvoření. Po mnoho tisíc let se nacházejí blokováni a oddělení od vnějších i vnitřních světů, které jsou ve jsoucnu a bytí. Byla jim ponechána tato neobvyklá pozice s nutností získávat své znalosti z pozorování vnějších událostí, které se vztahují k jejich fyzickému prostředí a tělu. Jelikož v samotné této kondici není dostupné žádné skutečné poznání, mohou se odtud získávat jen zkreslené a nesprávné závěry. Takže počal zlořádný, sebenapájející se koloběh deformovaného života, který udržuje negativní stav a slouží jako základna pro rozumové zdůvodnění a ospravedlnění nutnosti jeho existence. To vedlo k přijetí neskutečna jako reality a skutečného jako nereálného. Takovou situaci nelze napravit prostředky dostupnými pouze z izolované kondice lidí na planetě Zemi. Jinými slovy: Nelze ji napravit z nesprávného stavu samého. Proto, aby se zahájil návrat planety Země k její Galaktické a Vesmírné rodině, stává se nutným nejprve otevření všech úrovní a stupňů, z nichž se může provést náprava této situace a nastolit znovu původní funkce a působení planety Země.

9. Návrat k normálnímu, zdravému a přirozenému duchovnímu směřování lidstva vyžaduje, aby se znovu nastolila plná duchovní svoboda lidí. Když lidé souhlasili se svou účastí v experimentu předeslaném Velkým plánem, souhlasili plně ze své svobodné vůle a volby, aby dočasně plně pozbyli svou duchovní svobodu, aby byli schopni zakusit stav zla.

Problémem je zde to, že nikdo skutečně duchovně svobodný nemůže zažít takový stav. Ten je protikladem povahy takové svobody. Negativní stav je stavem otroctví, omezení a zákazů. Takový stav nemůže vytvářet nic jiného. Proto je třeba se vzdát jistého množství svobody, aby se započal, podporoval a udržoval negativní stav, dokud nesplní svůj účel. Taková situace vyžaduje uzavření přímého přístupu k ostatním úrovním a stupňům. V plné duchovní svobodě žádné uzavření nemůže nastat. Aby vědomí o těchto skutečnostech nyní dosáhlo uvědomění lidí, je nutné otevřít přímý přístup ke všem ostatním úrovním a stupňům, aby se mohl započít návrat k plné duchovní svobodě lidí. Je nemožné ustanovit plnou duchovní svobodu jen z vnějšího stavu a rozpoložení s tím, že ostatní úrovně a stupně jsou souběžně uzavřeny, neboť následkem náležitějším k tomuto samotnému stavu a rozpoložení i k povaze jeho uspořádání je stav a rozpoložení zákazů, omezení a izolace. Jelikož je pro duchovní obrození a pokrok životně závažné, aby se taková duchovní svoboda znovu nastolila, je nutné otevřít všechny ostatní úrovně a stupně, z nichž lze tuto svobodu rozpoznat, přistupovat k ní, zacházet s ní a jí dosahovat. Bez této svobody se nemůže uskutečnit žádný duchovní pokrok.

10. Duchovní pokrok o sobě je dle samé své povahy zároveň souběžnou a postupnou událostí. Souběžně nastává ve všech úrovních a stupních lidské mysli a ve všech jejich souvztažných faktorech. Postupuje v následných krocích k větší a větší míře duchovnosti. Není možný žádný pravý duchovní pokrok, který je omezen na uvědomění si jen jedné úrovně a jednoho stupně; to je situace slepoty, která vede k duchovnímu zaostávání, jak to potvrzují a dosvědčují veškeré lidské dějiny. Proto, aby se započal duchovní pokrok, je nutné otevřít přímý přístup ke všem úrovním a stupňům lidské mysli a všeho Stvoření ve jsoucnu a bytí. Jedině z nejnižších úrovní Nejniternější mysli, kde sídlí Nejvyšší, je možno neustále motivovat duchovní pokrok. Součástí úspěšného duchovního pokroku je plné uvědomění pravého zdroje

jeho motivace. Bez tohoto plného uvědomění nelze uskutečnit žádný duchovní pokrok.

Toto jsou hlavní důvody nutnosti takového otevření a toho, proč musí předcházet duchovní obrození a pokrok. Existuje přesahující chápání tohoto všeho, které není vhodné zjevit, neboť by to mělo povahu předčasného. Bude to zjeveno na začátku dalšího kroku v duchovním pokroku člověčenstva.